

Sygn. akt III S 34/16

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Elżbieta Matyasik

Sędziowie SO Anna Hajda

SO Roman Troll (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 26 kwietnia 2016 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

ze skargi J. P. i T. P.

przy udziale Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Rejonowego w Rybniku oraz Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Rybniku R. P.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu egzekucyjnym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie egzekucyjnej o świadczenie pieniężne prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Rybniku R. P. pod sygn. akt Km 3260/14

postanawia:

oddalić skargę.

SSO Roman Troll SSO Elżbieta Matyasik SSO Anna Hajda

Sygn. akt III S 34/16

UZASADNIENIE

Skarżący J. P. i T. P. złożyli skargę na naruszenie praw strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki wnosząc:

- a. o stwierdzenie, że w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Rybniku R. P. pod sygn. akt Km 3260/14 nastąpiła przewlekłość,
- b. o przyznanie na ich rzecz solidarnie od Komornika kwoty 2000 zł,
- c. o wydanie Komornikowi zalecenia, aby w terminie 30 dni od wydania postanowienia dokonał czynności terenowych zmierzających do zajęcia ruchomości dłużnika,
- d. oraz o zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazali, że wniosek o wszczęcie egzekucji wpłynął 7 czerwca 2014 roku, Komornik nie dokonał czynności poszukiwania majątku ani zajęcia ruchomości pomimo wezwań przez skarżących.

W odpowiedzi na skargę Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Rybniku R. P. wniósł o jej oddalenie wskazując, że nie doszło do przewlekłości postępowania, w toku sprawy wykonywał szereg czynności, a wierzyciele nie złożyli wniosku o poszukiwanie majątku dłużnika.

Skarb Państwa – Prezes Sądu Rejonowego w Rybniku wniósł o oddalenie skargi, gdyż postępowanie egzekucyjne było prowadzone przez komornika w sposób odpowiedni.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

J. P. działający przez swojego pełnomocnika złożył wniosek o wszczęcie egzekucji w zakresie kwoty 417,11 zł, który wpłynął do komornika sądowego 10 czerwca 2014 roku wraz tytułem wykonawczym (uprawniającym do egzekucji oboje skarżących, których wierzytelność jest solidarna) oraz kserokopią pełnomocnictwem z 20 listopada 2013 roku. Komornik wezwał oboje skarżących przez ich pełnomocnika do usunięcia braków formalnych tego wniosku w zakresie jego punktu 3 (dotyczył kosztów zastępstwa w postępowaniu egzekucyjnym). W wniosku brak zlecenia poszukiwania majątku dłużnika. Następnie 11 lipca 2014 roku wpłynęło pismo pełnomocnika wierzyciela wskazujące na to, że ogranicza żądanie o wniosek, co do którego zgłoszono zastrzeżenia formalne.

Komornik 14 lipca 2014 roku zawiadomił dłużnika o wszczęciu postępowania egzekucyjnego, zawiadomienie to doręczono 22 lipca 2014 roku, a jednocześnie w tym samym terminie wezwał go do złożenia wyjaśnień i zajął wierzytelności z rachunków bankowych oraz wynagrodzenia za pracę. Otrzymał jednak informacje o braku możliwości zajęcia wierzytelności, gdyż na rachunku w (...) Bank (...) S.A. brak środków pieniężnych i wystąpił zbieg egzekucji, a z ostatniego miejsca zatrudnienia dłużnik został zwolniony 20 lutego 2013 roku. Po otrzymaniu tych informacji komornik zwrócił się do pełnomocnika wierzyciela o wpłatę zaliczki na udostępnienie danych z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i z Urzędu Skarbowego. Taka zaliczka została uregulowana 12 sierpnia 2014 roku i komornik zwrócił się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o dane, ale 19 sierpnia 2014 roku otrzymał informację, że dłużnik nie pobiera zasiłków ani emerytury lub renty.

Następnie komornik 25 sierpnia 2014 roku dokonał zajęcia kolejnych rachunków bankowych, uzyskał jednak informację, że zajęcie nie może być zrealizowane z uwagi na brak środków na rachunkach.

Komornik 16 października 2014 roku przeprowadził czynności terenowe, zastał jednak brata dłużnika, który oświadczył, że dłużnik mieszka pod adresem dokonania czynności przy ul. (...), ale go tam nie zostano.

Komornik 30 października 2014 roku wezwał Bank (...) S.A. o dokonywanie potrąceń ze względu na wcześniejsze zajęcia, otrzymał jednak 3 listopada 2014 roku odpowiedź o braku środków pieniężnych na rachunku.

Kolejne czynności w terenie zostały dokonane 12 listopada 2014 roku, zastano wówczas pracownika warsztatu samochodowego znajdującego się pod adresem przy ul. (...), który oświadczył, że dłużnik jest mu znany, ale zamieszkuje w dalszej części ulicy pod nr 10 lub 16. Tego samego dnia przeprowadzono czynności w terenie przy ul. (...) i na miejscu zastano żonę dłużnika, która oświadczyła, że dłużnik pod tym adresem zamieszkuje, ale jest zameldowany pod nr. 12, a obecnie pracuje w Austrii i ma powrócić w tygodniu.

Następnie 13 listopada 2014 roku komornik zajął wierzytelności z rachunku bankowego w (...) S.A. i w Banku (...) S.A., z których otrzymał informację, że banki te nie prowadzą rachunków dłużnika.

W marcu 2015 roku wpłynęły 2 pisma z banków odnośnie niemożliwości realizacji zajęć.

Kolejne czynności w terenie przeprowadzono 24 marca 2015 roku przy ul. (...), wówczas zastano dłużnika, który oświadczył, że spłacił zobowiązanie i stawi się w kancelarii do końca tygodnia z dowodem spłaty zobowiązania - odmówił spisania protokołu i wpuszczenia do domu.

Komornik 25 marca 2015 roku zajął prawo ekspektatywy do wierzytelności z nadpłaty podatku dochodowego. Tego samego dnia złożono także wniosek o udostępnienie danych lub informacji z Centralnej Ewidencji Pojazdów. Jednocześnie 30 marca 2015 roku dokonano w ramach planu podziału kwoty 200 zł, natomiast całość tej należności została przekazana na inną wcześniejszą sprawę (koszty postępowania). Następnie 8 kwietnia 2015 roku uzyskano informację o pojeździe samochodowym dłużnika marki C., rok produkcji 1994.

Naczelnik Urzędu Skarbowego w R. 13 kwietnia 2015 roku powiadomił komornika, że dłużnikowi nie przysługuje zwrot z tytułu nadpłaty podatku, a 21 kwietnia 2015 roku bank wskazał, że brak jest środków pieniężnych na rachunku, co stanowi przeszkodę w realizacji zajęcia.

Kolejne czynności w terenie przeprowadzono 24 kwietnia 2015 roku przy ul. (...), gdzie zastano żonę dłużnika, która oświadczyła, że dłużnik nie podejmie spłaty zobowiązania, odmówiła wpuszczenia do domu w celu zajęcia ruchomości i oświadczyła, że dłużnik w przeciągu kilku minut pojawi się pod tym adresem. Czynność trwała około kwadransa.

Komornik 3 lipca 2015 roku dokonał planu podziału kwoty 619,41 zł, przy czym kwota ta została w całości przekazana na koszty postępowania w innej, wcześniejszej sprawie.

Następnie komornik złożył zapytanie do systemu (...) i 7 września 2015 roku zajął wierzytelności z rachunku bankowego, a także wniósł do Urzędu Miasta w R. o dane dłużnika co do jego adresu zamieszkania, zameldowania i dowodu osobistego. Tego samego dnia dokonano także wydruku z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, z której wynika, że prowadzona przez dłużnika działalność gospodarcza została zawieszona.

Zajęcie wierzytelności w bankach nie okazało się skuteczne.

Urząd Miasta i Gminy C. 24 września 2015 roku przesłał dane dotyczące dłużnika.

Kolejne czynności w terenie przeprowadzono 21 października 2015 roku przy ulicy (...). Nie zastano dłużnika, a drzwi były zamknięte, zaś przed budynkiem nie stwierdzono pojazdów.

(...) Bank (...) S.A. wskazał 9 grudnia 2015 roku, że brak środków pieniężnych na realizację zajęcia, to samo wskazał pismem z 14 grudnia 2015 roku.

Komornik 20 stycznia 2016 roku zajął należną dłużnikowi ekspektatywę co do wierzytelności z nadpłaty podatku dochodowego w Urzędzie Skarbowym w R..

Kolejne czynności w terenie zostały przeprowadzone 9 lutego 2016 roku przy ul. (...), ale dłużnika nie zostano i nie stwierdzono pojazdu stanowiącego jego własność.

Następnie 10 marca 2016 roku komornik zawiadomił wierzyciela o bezskutecznej egzekucji wzywając do złożenia wniosków egzekucyjnych. W aktach brak jest dowodu doręczenia tego zawiadomienia, albowiem 14 marca 2016 roku wpłynęło wezwanie o akta egzekucyjne z uwagi na złożoną skargę na przewlekłość postępowania i zostały one przesłane do Sądu Okręgowego w Gliwicach.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 ze zm.) dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość podjętych czynności (...), uwzględniając charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawilosci, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania. Jednocześnie ocenie pod kątem przewlekłości podlegają zarzuty skarżącego odnoszące się do przebiegu całego postępowania od chwili jego wszczęcia do prawomocnego zakończenia (por. uchwałę Sądu Najwyższego z 28 marca 2013 roku, sygn. akt III SPZP 1/13, opublik. w OSNP z 2013 roku, nr 23-24, poz. 292). Dotyczy to także postępowania egzekucyjnego.

Na wstępie należy podkreślić, że skarżący nie złożyli żadnych wniosków dotyczących poszukiwania majątku dłużnika - nie zlecili komornikowi poszukiwanie majątku dłużnika, te okoliczności podnoszone przez nich są zupełnie nieuzasadnione, takiego wniosku nie było. Wszystkie czynności związane ze sposobami egzekucji komornik

przeprowadził i prowadził je na bieżąco natomiast nie przyniosły one żadnych wymiernych ekonomicznie skutków dla wierzycieli. Komornik nie dokonał zajęcia ruchomości będących we władaniu dłużnika, albowiem nie był nawet w stanie ustalić tych ruchomości, a pojazd stanowiący własność dłużnika nie został odnaleziony i nie znajdował się na posesji, na której dokonywano czynności terenowych. Nie jest więc tak, jak podnoszą skarżący, że komornik nie dokonywał przez ponad rok żadnych czynności egzekucyjnych.

Komornik prowadząc postępowanie egzekucyjne starał się wyegzekwować należną wierzycielom kwotę, natomiast nie była to jedyna sprawa prowadzona przeciwko dłużnikowi, co wynika chociażby z planów podziału kwot uzyskanych w toku egzekucji.

Skarżący w żaden sposób nie kontestowali braku dokonywania przez komornika jakichkolwiek czynności, czy też ich nieprawidłowości – chociażby w formie skargi na jego bezczynność, jeżeli uważali, że takie zachodzą. Skarżący, jak wynika ze skargi, mieli niewielką wiedzę na temat prowadzonych czynności, a wynika to z faktu, że ich skarga w żaden sposób nie odpowiada, w jej uzasadnieniu, czynnościom dokonywanym przez komornika w toku postępowania egzekucyjnego, a wynikających z akt egzekucyjnych o sygnaturze akt Km 3260/14. W żadnym zakresie też nie wykazano, aby wnosili o jakiegokolwiek powiadomienie przez komornika o stanie egzekucji.

Trzeba jednocześnie podkreślić, że T. P. formalnie nie złożyła wniosku o wszczęcie egzekucji. Natomiast na podstawie art. 3 pkt 7 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki jest osobą uprawnioną do złożenia skargi na przewlekłość postępowania, albowiem Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Rybniku R. P. wskazuje także ją jako wierzyciela, a więc osobę realizującą swoje uprawnienie w toku postępowania egzekucyjnego.

Ponadto celem, jaki przyświeca postępowaniu ze skargi nie jest samo stwierdzenie przewlekłości i ewentualne zasądzenie odpowiedniej sumy pieniężnej, ale wymuszenie nadania sprawie odpowiedniego biegu - ma ona bowiem zapewnić szybką reakcję na trwającą zwłokę w czynnościach. W rozpoznawanej sprawie Sąd Okręgowy nie stwierdził zwłoki w czynnościach Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Rybniku R. P., który prowadzi postępowanie egzekucyjne od czerwca 2014 roku.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, skargę jako niezasadną należało oddalić.

SSO Roman Troll SSO Elżbieta Matyasik SSO Anna Hajda